

тъ на панарный търговецъ ся е прѣобразилъ на корабъ отъ 2,000 тона да брѣзди по вситы морета. Майсторіята на търговіята, казали сж хората, не е нито потрѣбна. Отистина, тя не е стѣгнато испрѣвна; зачтото е извѣстно, че тя може ся употрѣби само на произведеніето, което е искарано вѣче отъ друга една майсторія; ако и въ исключеніе на земледѣлската майсторія има твърдѣ малко души, что не държатъ отъ търговіята първыты вещества, върху които тя става. Обаче кога дойде за потрѣбността, то ще бжде мжчно да я отвърли нѣкой; чловѣкъ не може я уникакви съ полаганіе на сжществуваніето на една общинска система, дѣто търговіята не е имала никакво мѣсто, когато другыты майсторіи сж слѣдовали да сжществувать; това полаганіе е едно заченваніе отъ присторка, което не може никогажъ заминее съ саягашенъ видъ въ ряда на дѣлата.

Естество на търговіята. Естеството на търговіята не различава въ ничто отъ онова на другыты майсторіи; то си има правдж да бжде въ потрѣбното поревнуваніе, което кара непрѣстанно разумныты сжщества да удобрявать тѣхното положеніе. Само, какъ занаятъ, неговыты срѣдства сж другы; и неговата помысль като е да раздава, въ пространството и въ врѣмьто, създадени произведенія върху една точка и на нѣкой чясъ, стойность-тж, която то дава на веществото, произлазя отъ малко или много усѣвършенныты леснины на мѣстопромѣненіето; когато ползата, что нѣчтата заемвать отъ другыты майсторіи, произлазя отъ начина на прѣобразованіето. Да купи, да задържи, да закара и да продаде нѣкой, такывы сж четьре-тѣхъ работы на търговіята. Даклемъ нѣма си мѣстото да правять разликж между търговската майсторія и возителната майсторія: зачто, ако жителе и народи употрѣблявать исклучително тѣхното затичваніе да раздавать произведеніята, тии испѣлнявать еднж отъ длжноститы на търговската майсторія, посрѣдствомъ раздѣленіе работа. Дѣлото за раздаваніе стоки не може, въ начяло, нито пакъ дѣлото на задържаніето имъ, да ся раздѣли отъ дѣлото на раздаваніето имъ; толкосъ щяше рече, че купецъ-тъ скупомъ, който купува произведенія, по едно врѣмь, за да ги продаде по-кжсно, не е търговецъ. Да закара е дѣло, что дава мѣсто на едно промѣненіе и умножава вредность-тж на произведеніята, все както сложното дѣло да купи и продаде; быле отдѣлены или съединены, тыя съставлявать всякогажъ еднж работж, и, слѣдователно, прибавять отъ ползата на нѣчтата. Ако произведеніята отъ Америка или отъ Индія можяха ся прѣнесжтъ у Франца съ самото посрѣдничество на мысль-та, тѣхната стойность, въ Паризъ, щяше бжде вѣрно сжщата както въ Новый Йоркъ и въ Калкута. Зачто цѣныты сж различны отъ едно мѣсто на друго? че прѣнасяніето имъ е дало, за Паризянина, повыше полжж, что не сж имали за Американеца или Индійца: тжй вредность-та имъ не ся е умно-